

نومہ یعقوب

۱

۱ دِ لَا یَعْقُوبَ، عَلِّمِ خُدا وَ عِيسَى مَسِيحِ خُداوند،
وَ دُوازَه طَایفَه كِه دِ دُنیا دَارْتِیج بِنَه.
سِلام وَ شِما!

اِمْتَحُونِ اِیْمُو

۲ بَرارُونِم، هِه كِه وَ اِمْتَحُونِیا جُور وَ جُور رِیُورِی مَوئیت، تا تُونِیت خُشال
بایت! ۳ سی یكِه دُونِیت اِمْتَحُونِ اِیْمُونِ شِما، سِئُو پَیاری وَ بار می یازَه. ۴ پَس
بئیلِیت اِی پَیاری كَارِ خُوشَه تَمُوم وَ كَمال بَكِه تا بَالِغ وَ كَامل بایت وَ چِیئِ كَم
ناآشتوئیت. ۵ آر یكی دِ تُو مُتَاج حَكَمَت با، دِ خُداپی باحا كِه وَ دَس دِلِوازی وَ بِي
سِرَكُوفت وَ هَمَه عَطَا می كِه، وَ وش عَطَا مَوئَه. ۶ آما وَ اِیْمُو باحا وَ هِیچ شِكی وَ
خُوش رَه نِنَه، سی یكِه وَه كِه شِك دَازَه، هِه چِی مُوج دَریا آ كِه وَ اُومَیْنِ بای،
مِ رَه وَ هَر لَای وَ هَا دِ تَلاطُم. ۷ چنی كسی گَمُو نَكِه كِه دِ خُداوند چِیئِ وَ دَس
می یازَه، ۸ او اِیْمِ دو وَ شِكی آ كِه دِ گِردِ كاریاش هُو كِی هُو كِی آ.

۹ بَرارِ ژار وَ سَرَفِرَازِیش اِفْتِخار بَكِه، ۱۰ وَ بَرارِ دُولَه مَن وَ اُفْتابِه ئِی خُوش، سی
یكِه هِه چِی گُل صَرا عُمَری نازَه. ۱۱ هِه چَنُوكِه اَفْتُو وَ سَوِیرِش دِرمِیا، گِیا نِه
حُشك می كِه وَ گِلس می رِیزَه وَ قِشَنگِیش دِ بِنِ مِ رَه، هِه وَ چنی دُولَه مَن هَم گِردِ

چيائيٰ که دِ زنه نيش ها دِ دُمسُو ، رَلَم موئِه وَ دِ بين مي رِه .
 ۱۲ خُشالِ وَه که دِ اِمْتَحُو طاقت مي ياره ، سي يکه هه که دِ اِمْتَحُو سَرِيلِن بَگه وَ
 دَر ، هه او تاج حياتِ نه وَ دَس مي ياره که خدا وَ دُوستاريا خُوش وَ عَدَه دِئِه .
 ۱۳ هيشگه هه که وسوسه موئِه ، نُّئِه : « يه خدا آ که مه نه وسوسه مي گه ، »
 سي يکه خدا وا هيچ گني اي وسوسه نموئِه ، وَ کسي نه هم وسوسه نمي گه .
 ۱۴ اما ، هه که يکي وسوسه موئِه ، يه نفسِ خُوشه که گولش مئه وَ مُونَش دِ تَلِه .
 ۱۵ اوسه ، نفسِ که اوس با ، گنه مي زائِه وَ گنه هم هه که گپ بوئِه ، مرگ وَ بار
 مي ياره .

۱۶ برارونِ عزيزم ، گول نُوحوريت ! ۱۷ هر پيشگش خو وَ هر پيشگش کامل دِ
 بالا آ وَ دِ لا بُوَه نيريا مي يايه وَ هار ، هه او خدائي که دِ او نه تغييری هي وَ نه اثری
 دِ سا تغيير . ۱۸ او وَ طبقِ حاسه خُوش دِ طريقِ کَلُومِ حقيقتِ ايما نه وَ وجود
 آورد تا ايما هه چي نُوبرِ آفريده ياش بايم .

اِسْتَفْتِه وَ وَجا اُورِدِنِ کَلُومِ

۱۹ برارونِ عزيزم ، حواستُو با : هر گه بايس دِ اِسْتَفْتِه تيز با ، دِ قِصَه کِرِدِه اَرِم وَ
 دِ غيَضِ هَم سُس با ! ۲۰ سي يکه غيَضِ ايمِ نِمِيْلِه هه چُنُو که خدا مي حا ، صالح
 بايم . ۲۱ پس هر جور گني وَ هر اثری دِ شَرارِتِ نه دِ خُوئُو دِير بَکيت وَ وا
 اُفتايه نِي ، کَلُومي نه که دِ شِما کاشِتِسِه وَ نُئِه جُونُئُو نه نجات بِنِه ، قبول بَکيت .
 ۲۲ اما وَجا اُورِنْدِه کَلُومِ بايت ، نه تَنيا شَتُونَدَش ؛ خُوئُو نه گول نِئيت ! ۲۳ سي
 يکه هر گه که کَلُومِ نه مي شَتُوئِه اما وَه نه وَ جا نِمِي ياره ، هه چي کسي آ که دِ آينِه
 سيلِ رِي خُوش مي گه ۲۴ وَ خُوشه دِ وَه مِئِنِه ، اما تا دِ وَرِ آينِه دِير موئِه ، دِ
 وِريش مي رِه که چَطُور قيافه اي داشته . ۲۵ اما وَه که چَشِش ها وَ شَرِيعَتِ کامل
 که هه او شَرِيعَتِ آزادي آ ، نه تَنيا وَه نه دِ وَرِ چَشِش دِير نِمِي گه ، وَ شَتُونَدِه
 فِرَاموشکاري ني ، بَلِکَم وَه نه وَ جا مي ياره ، او دِ کارِ خُوش هورِم موئِه .
 ۲۶ وَه که خُوشه ديندار دُونِسُوئِه ، اما اُوسارِ زُوُونِشِه نا اِشتُوئِه ، خُوشِه
 مي فِرِيوَه وَ دينداريش ارزشی ناره . ۲۷ دينداري پاک وَ بِي عيو دِ تِه خدا ، بُوَه
 اَسْمُونِي ايما ، يَنِه آ ، که دَسِ اَفَرْتِيا وَ يَتِميما نه دِ موقِعِ چَمَرِ بئِريم وَ خُوْمُو نه دِ
 فِساتِ ابي دنيا دِير نِنِه داريم .

دو چشکی نکیت

١ برارونم، شما که دِ ایمونټو و خداوندِ مو عیسی مسیح، خداوندِ پرچلا لِمُو
فُرس چسپسیتته، دو چشکی نکیت. ٢ سی یکه آر یکی وا انگشترِ طلا و جومه خو
و قیمتی بیایه و مین جمعئو و ژاری هم وا جومه نیمدارِ چرکوئی بیا وامی، ٣ و آر
شما وه که جومه قیمتی دِ وِر دازه نه بیشترِ تحویلِ بیثیریت و وش بُئیت:
«بفرما بَنشی دِ اپی جا خو»، «آما و ژارگه بُئیت:» «تو هه بس اوچه!» و یا:
«بَنشی ویچه هارِ پایا مه»، ٤ یعنی شما دِ مین خوتو دوچشکی نکردیتته و وا
نیتِ گن قضاوت نکردیتته؟

٥! برارون عزیز، گوش بیثیت! مَر خدا ژاریا اپی دنیا نه ورنچیه تا دِ ایمو دُوله من
بان و پاتشاپی ای نه و میرات بوزن که او و دوستاریا خوش و عده دته؟ ٦ اما شما
ژاریا نه بی فرپ می کیت. مه یه دُوله من یا نیسن که و شما ظلم می گن و شما نه
می گشن و محکمه؟ ٧ مه ینو هه و نو نیسن که و او نوم شریف که نیایِ ه بیه و
ریتو، کفر می گن؟

٨ آر شما و راسی او شریعتِ شاهونه نه طبقِ اپی نیسنه تورات و جا بیاریت که
فرمایش می گه: «همساته هه چی خوت دوس داشتو»، کارِ خویی می کیت. ٩ اما
آر دو چشکی بکیت، گنه می کیت و شریعت، شما نه تصقیرکار دونه و مکومئو
می گه. ١٠ سی یکه هر گه که تموم شریعتِ نه نئه می یازه اما تنیا دِ یه چی بَسره،
تصقیرکار آ و جرمش ایشکینائینِ گردِ شریعت آ. ١١ سی یکه وه که گت: «زنا نکو»،
هه چنی هم گت: «قتل نکو». تو هر چن زنا نکی، اما آر قتل بکی، شریعتِ نه
ایشکینائیه.

١٢ پس هه چی و نونی قصه بکیت و رفتار بکیت که دُون و پایه شریعتِ
آزادی، و ریشو داوری موئه، ١٣ سی یکه داوری خدا نسوت و وه که رم نکردونه،
بی رم موئه. رم و داوری غالو موئه!

ایمون بی عمل مُرده آ

١٤ برارونم، چه سودی دازه آر یکی ادعا بگه ایمو دازه، اما عمل ناآشتوته؟
یعنی چنی ایمونی تونه نجاتش بئه؟ ١٥ آر برار یا خوری هوجش و لباس و
خوراکِ روزنه با ١٦ و یکی دِ تو وشو بئه: «رتو و سلامت، خوتو نه گرم نئه
داریت و سیر بوئیت»، بی یکه سی رفع هوجه یاش کاری بگه، چه سودی دازه؟

۱۷ پس هِه و چنی ایمو و تئیای و بی عمل، مُرده آ.

۱۸ اما یِکی مُئه: «تو ایمو داری، مه عمل دارم!» تو ایمونته بدون کاریات و مه نیشو به و مه هم ایمونیه وا کاریام و تو نیشو مئم. ۱۹ تو های و اپی باور که خدا یِکی آ. خومی کی! حتی دیویا هم یه نه باور دارن و د زله، رِک رِک مِفته و شو!

۲۰! نایو، می حای دُونسوی سی چی ایمو بی عمل بیخود آ؟ ۲۱ مَر جَدِ ایما ابراهیم، وارد کاریاش نوی که صالح و جسو اوما، اوسه که گر خوش اسحق نه و مذبح پیشکش کرد؟ ۲۲ مئینی که ایمو و کاریاش وارد یک عمل می کِردن، و ایمون او وا کاریاش کامل بی. ۲۳ و او نيسنه تورات حقیقت پیا کِرد که مُئه: «ابراهیم و خدا ایمو آورد و یه سیش صالح بیه و جسو اوما»، و او دوس خدا حته بی. ۲۴ پس مئینیت که ایم وا کاریاش آ که صالح و جسو می یا، نه وا ایمون تئیا.

۲۵ هِه و چنی مَر راحاب لکاته نوی که وارد کاریاش صالح و جسو اوما، اوسه که و قاصدیا پنا ده و ونو نه د رَهئی هنی رای کِرد؟ ۲۶ آ، سی یکه هِه چنو که بدن بی روح مُرده آ، ایمو هم بی عمل مُرده آ.

۳

رُم کِردن زوُو

۱ پِرازونیم، نَگه که بُری دِ تُو دِ دُم یه بان که معلم بوئن، سی یکه دُونیت که و ری ایما معلمیا، سخت تر داوری موئه. ۲ سی یکه گِردِ ایما دِ خیلی چیا میسوریم و مِفتمیم و زعی. آر یِکی دِ او چیئی که مُئه نَسوره و نِفته، او آیم کاملی آ و تُوئه تَمومی وجودِ خُوشه ماهر بَگه.

۳ آر ایما وَا لَغَم نیایه و ری گِب اسبیا، و نو نه مطیع خُومو می کیم، هِه چنی تُونیم تَموم بدن حیوو نه و هر لا بُوریم. ۴ هِه و چنی هم سیل گشتی یا بکیت! سَکان گچکی تُوئه گشتی گپی نه که تئیا بایا سخت او نه تَکو مئن، بوره و هر لابی که ناخدا باحا. ۵ هِه و چنی، زوُو هم عضو گچکی آ، اما ادعایا گپی دازه. پریسگه گچکله ای تُوئه تَش بنیه دِ جنگل گپی. ۶ زوُو تَشی آ؛ دنیایا ا پُر دِ شرارت. زوُو دِ مین عضویا بدنموئه، که گِرد وجودمو نه مئی ره دِ وِر و گِرد زنه ئیمو نه می گشه و تَش - تَشی که جنم گر نیایه دِش!

۷ آیم همه جور حیوو و بالته و خزنده و جُونور دریای نه رُم می که و رُم کِرده، ۸ اما هیچ آیمی تُوئه زوُو نه رُم بَگه. زوُو شرارتی آ تور و پُر دِ رُر گَشنده!

۹ وا زوونِ خُوْمُو خداوند وَ بُوَه آسْمُونِي نِه هورِم مُوحُونيم وَ وا هِه او زوُو
 آيميايي نِه كِه وَ شَبِي خدا آفَرِيَه بيئَه، لَعَن مي كيم. ۱۰ دِ يِه گَب، هَم ستايش
 مي گَه وَ دَر، هَم نَفَرِي! بَرَاوِنِم، نَشاسَه آچني با. ۱۱ مَر موئَه دِ چَشْمِه اِي، هَم او
 شيري بَگَه وَ دَر، هَم او شور؟ ۱۲ بَرَاوِنِم، مَر موئَه دارِ انجير، زِيئُو بَئَه؟ يا دارِ
 مو، انجير بَئَه؟ هِه وَ چني هَم چَشْمَه شور نَتُوئَه او شيري بَئَه.

حکمت دِ آسْمُو

۱۳ كي دِ مِينِ شِما حَكِيم وَ دُونَا؟ بَيْلِيَت وَ هِ كَارِيَا خُو خُوِشَه وَ اُفْتايَه ئِي اِي كِه
 دِ حَكْمَت سِرْچَشْمَه مئِي رَه نِشُو بَئَه. ۱۴ اَمَا آر دِ دِلْتُو حَسِيدي وَ غورْتِي دَارِيَت، وَ
 خُوئُو نُنِيَت وَ غِلَافِ حَقِيَقَت چِنَه نَزْنِيَت. ۱۵ چني حَكْمَتِي دِ آسْمُو نِمِي اِي، بَلِكِم
 زِمِينِي وَ نَفْسَانِي وَ دِ لَا شِيْطُوئَه. ۱۶ سِي يَكِه هَر جا حَسِيدي وَ غورْتِي با، دِ اوچَه
 بَلُوا وَ هَرگَه هَر كِي اَو هَمَه جور كِرْدَارِ گَن هَم هِي.

۱۷ اَمَا او حَكْمَت كِه دِ آسْمُوئَه، اول پاك آ، اوسَه صُولِ طَلَبِ وَ آرُوم، حرف
 گوش كُو، وَ لُوبَرِيْز دِ رَمَتِ وَ ثَمَرِيَا خُو، وَ بَرِي دِ رِيَا وَ دُوچَشْكِ اِ! ۱۸ صَالِحِ بِيَه،
 مَصُولِي آ كِه دِ صُولِ وَ صَفَا، وَ دَسِ صُولِ طَلَبِيَا كَشِسَه موئَه.

۴

خُوئُو نِه دِ دُوسِي دُنِيَا دِيرِ نَئَه دَارِيَت

۱ دِ كَجَا قِي وَ مِرَافَه مِفْتَه دِ مِينِئُو؟ مَر نَه يَكِه دِ نَفْسِئُوئَه كِه دِ مِينِئُو، هَا دِ
 نَزَاع؟ ۲ تَمَارَزُو چِيئِي هِيَسِيَت وَ نَارِيَت. پَس قَتْلِ مِي كِيَت، طَمَعِ مِي كِيَت وَ
 نَتُونِيَتِ وَ دَسِ بِيَارِيَت. پَس قِي وَ مِرَافَه مُنِيَتِ وَ رَه. نَارِيَت، سِي يَكِه دِ خدا
 نِمِي حَايَت. ۳ شِما دِ خدا مِي حَايَت، اَمَا نِمِي رِيَت، سِي يَكِه وَ هِ نِه وَ نِيَتِ گَن
 مِي حَايَت تَا عَرَجِ عِيَاشِي اِي خُوئُو بَكِيَت.

۴ اِزْناكارِيَا، مَه نَتُونِيَتِ دُوسِي وَ دُنِيَا دُشْمَنِي وَ خدا؟ پَس هَر گَه دِ دُمِ دُوسِي
 وَ دُنِيَا آ، خُوِشَه دُشْمِنِ خدا مِي گَه. ۵ اِي گَمُو مِي كِيَت نِيَسَنَه مَقْدَسِ يَه نِه سِي
 خُوِشِ گُتَه كِه: «خدا نِسَوَتِ وَ رُوحِي كِه خُوِشِ دِ اِيْمَا نِيَايَه، غَيْرِ زِيَادِي دَارَه.»
 ۶ اَمَا خدا خِيَلِي بِيَشْتِرِ فَيِضِ مِئَه. زُوتَا نِيَسَنَه مَقْدَسِ دِ اِمْتَالِ سَلِيْمُو مِئَه:

«خدا دِ وَرِ آيمِيَا غورْتِ مِسَه،

اَمَا وَ اُفْتايَه اِي فَيِضِ مِئَه.»

۷ پَس تَسْلِيمِ خدا بَايَت. دِ بَرُورِ اَبَلِيَسِ بَسِيَت، كِه دِ شِما مِي جِيئَه. ۸ وَ خدا

نَزِيكَ بَايْتِ، كِه خدَا هَم وَ شِمَا نَزِيكَ مَوْتَه. اِ كُنْهَ كَارِيَا، دَسِيَا پَلِكِسَه دِ كُنْهَ تُو نِه
 بَشُورِيْتِ، وَ اِ دُو وَ شَكِيَا، دِلْ خُوْتُو نِه پَاكْ بَكِيْتِ. ⁹ بَغْتِيْتِ وَ حَالِ زَارِ وَ سَرْمُوَه
 بِيَارِيْتِ وَ گِرِيُوَه رُو بَكِيْتِ. خَنَه تُو بُوئَه وَ چَمَرِ، وَ شَارْتُو بَشِيُوِيَه. ¹⁰ دِ بَرُوَوَرِ خدَا
 اَفْتَايَه بَايْتِ وَ اَوْ شِمَا نِه سَرْفِرَا زِ مِي كِه.

¹¹ اِ بَرَاوَرُو، دِ گَنِي يَكْتِرِي نُنِيْتِ. هَر كِه دِ گَنِي بَرَارِ خُوش بُوئَه يَا اَوْ نِه دَاوَرِي بَكِه،
 دِ شَرِيْعَتِ گَنِ كُنْهَ وَ شَرِيْعَتِ نِه دَاوَرِي كِرْدَه. اَمَا اَر تُو شَرِيْعَتِ نِه دَاوَرِي بَكِي، دِ وَ
 جَا اَوْرَنْدَش نِيْسِي، بَلِكِم دَاوَرِشِي! ¹² تَنِيَا يَه قَانُونْكَدَارِ وَ يَه دَاوَرِ هِي، هِه وَه كِه
 تُوئَه نَجَاتِ بِيئَه وَ هِيْلَاكْ بَكِه. اَمَا تُو كِيئِي كِه هُمَسَايَه دَاوَرِي بَكِي!

فِي اُومَايَه دِ بَارَه صُو

¹³ اِيْمَدَال، شِمَا كِه مُنِيْتِ: «اِيْمَرُو يَا صُو مِي رِيْمِ وَ فِلُوئَه شَهْرِ وَ سَالِي نِه دِ
 اَوْچَه سَر مِي كِيْمِ وَ كَارِ وَ كَا سُووِي مُنِيْمِ وَ رَه وَ مَنْفَعَتِ مِي كِيْمِ»، خُو گُوشِ
 بِيُرِيْتِ: ¹⁴ «اِ اِي حَالِ شِمَا هَنِي نُوْنِيْتِ صُو چِي مَوْتَه؛ زِيْنَه نِي شِمَا چِيْنَه؟ هِه
 چِي كِرُوْدِي اِي هِيْسِيْتِ كِه گِرِي دِيَارِي مَوْتَه وَ دِ غِيُو مَوْتَه. ¹⁵ دِ جَالِشِ بَايْسِ
 چِي بُئِيْتِ: «اَر خدَاوَنْدِ بَا حَا، زِيْنَه مِي مُونِيْمِ وَ چِنِي وَ چِنُو مِي كِيْمِ.» ¹⁶ دِ حَالِي كِه
 شِمَا وَ غُورْتِي خُوْتُو مُنِيْتِ. هَر اَفْتَخَارِي كِه چِنِي بَا، كُنْهَ! ¹⁷ پَس، هَر كِه
 دُونِسُوئَه چَه كَارِي دَرِيْسِ اَوْ وَه نِه نَكِه، كُنْهَ كِرْدَه.

5

هُشْتَارِ وَ دُولَه مَن يَا

¹ اِيْمَدَالِ شِمَا اِ دُولَه مَن يَا، گِرِيُوَه رُو وَ لُوئَه بَكِيْتِ، سِي يِكِه چَمَرِ مِفْتَه دِ وَرْتُو.
² مَالِ وَ مِيْنَالْتُو دِ بِيْنِ مِي رَه وَ جُوْمَه يَا تُو نِه بِيْدِ مُحُوْرَه! ³ طِيْلَا وَ نَقْرَه تُو زَنْگِ
 مِي زِيْنَه، وَ زَنْگِ وَنُو وَ تِيْشِكْتُو شَاهَادَتِي مِيئَه وَ هِه چِي تَشِ، گُوشْتِ بَدِنْتُو نِه
 مُحُوْرَه. شِمَا دِ اِي رُوْزِيَا اَخْرِ مَالِ وَ مِيْنَالِ اَنُوخْتَه كِرْدِيْتَه! ⁴ اِيْمَدَالِ دَسْمُزِ
 كَارْگِرِيَايِي كِه زِمِيْنِيَا تُو نِه دَرُو كِرْدِنَه، وَ شِمَا وَ اَرِيْشِيْلَه دِ دِيْنِ مَزْشُو طَفْرَه رَتِيْتَه، وَ
 تِيْشِكِ شِمَا هِيْلَاْتَه مِي يَارَه. اِ، هِيْلَاْتَه دِرُوْگِرِيَا وَ گُوشِ خدَاوَنْدِ لَشْگِرِيَا رَسْسَه.
⁵ شِمَا دِ رِي زِي وَ كِيْفِ وَ عِيْشِ وَ نُوْشِ زِيْنَه نِي كِرْدِيْتَه، شِمَا دِلْ خُوْتُو نِه سِي رُوْزِ
 كُشْتَارِ پَرُوَارِ كِرْدِيْتَه! ⁶ شِمَا اَوْ پِيَا صَالِحِ نِه كِه وَ تِيْشِكِ شِمَا نِيْمَسَه، مَكُومِ
 كِرْدِيْتَه وَ كُشْتِيْتَه.

طَاقْتِ اُوْرِدَه دِ مَوْقِعِ چَمَرِ

۷ پس ٻراڙو، تا موقع اوماين خداوند بگميت. سيل بکيت چطور کشاورز، ها
 د نزاگه تا زمي ثمر قيمتي خوشه و بار بياره؛ چطور طاقت مي ياره تا بارونيا اول و
 آخر يعني پايره و باهاره و زمي بواره. ۸ پس شما هم بگميت و دلنو فرص با، سي
 يکه اوماين خداوند نزيگه! ۹ ٻراڙو، د يکترى شاکی نوئيت، نگه و شما هم داوری
 بوئه، ايمدال «داور» اسائه و مين پيکره در.

۱۰! ٻراڙو، درس طاقت اورده د روزيا چمر نه، د پيغمرياي ياي بئيريت که و
 نوم خداوند قصه کردن. ۱۱ ايمدال ايما و نوني نه هورم دونيم که سيمر ايسائه.
 شما د باره پايري ايوب اشنفتيته، و ديئيته که خداوند دس آخر واش چي کرد،
 سي يکه خداوند مربون و رحيم آ.

۱۲ ٻراڙونم، اما د همه مهمتر، يکه، قسم نهوريت؛ نه و آسمو، نه و زمي و نه
 و هيچ چيئي هني. بئيليت «آ» شما هه او آ با و «نه» شما هه او نه با، نگه
 مکوم بوئيت.

دعاي وا ايمو

۱۳ کسی هي د ميئو که ها د عدو؟ بئيل دعا بگه؛ کسی هي که شاد آ؟ بئيل
 سي خدا دنگ ستايش و راره. ۱۴ کسی هي که ناخوش آ؟ مشايخ کليسا نه جنا
 بگه و ونو سيش دعا بگن و ونوم خداوند او نه و ارغو تدهين بگن. ۱۵ دعای وا
 ايمو، ناخوشه شفا مئه و خداوند او نه د جا هيز مئه، و آر گنه اي کردونه،
 آمرزيه موئه. ۱۶ پس و ته يکترى و گنه ياتو اعتراف بکيت و سي يکترى دعا
 بکيت تا شفا بئيريت. دعا ايم صالح، و قدرت زياد عمل مي گه.
 ۱۷ ايلياي نبی آيمي بي هه چي ايما، و هه که د ته دل دعا کرد که بارو نوازه،
 سه سال و نيم بارو و زمي نوارس؛ ۱۸ و د سر دعا کرد و د آسمو بارو بارس و زمي
 ثمر ده.

۱۹ ٻراڙونم، آر يکی د تو د حقيقت ول بوئه، و يکی هني او نه ورگردنه و اديما،
 ۲۰ دونسوئه که هر گه گنه کاری نه د ره نادرس ورگردنه و اديما، جونيشه د مرگ
 نجات دئه و گنه يا بي حد و حسوي نه پوشنه.